

Kështu, e dashur, myslimanet janë shumë mendjemedha. Po pse? Për shkak se mendojnë se kombësia, përkatësisht jokombësia e tyre është mbi të gjithë (por për të as nuk flasin)!

Asaj iu kujtua vuajtja e saj, disa nga ato qanë dhe bërtitën me trishtim: – O Nish! – Nishi ynë i burkur! – Për Nishin më dhemb zemra, kurse për Beogradin edhe shpirti edhe zemra – shtoi zonja Eshref, beogradase, dhe filloi edhe vetë të qante. – Kështu ka qenë e shkruar tha një plakë dhe i fshiu lotët me shami.

Dikur për „hamamin“ dhe tërë dasmën e Nishit flitej shumë, sepse askund nuk mund të gjendeshin gra më gazmore sesa ato të Nishit. Po, pra kështu ishte atëherë kurse tani... *oldi bitti* (kjo mori fund). Nuk na mbeti asgjë nga zakoni i popullit tonë, as nga adeti i fesë sonë të pastër (besimit të vërtetë).

Fjalët e fundit i shoqëroi me një psherëtimë të rëndë dhe me lot dhe duke u rrëqethur pëshpëriti:

– Kështu ka qenë e shkruar!

„Aman! – bërtiti ajo. Allah! – Allah! – Allah! – Kostantinopojën! Kush do të përpiquej t’i afrohej – mjerë ai përvete! – Sepse kur padishahu ynë, i fortë dhe i fuqishëm, sultani i sultaneve, do ta marrë vendin e Muhamed Mustafës, do ta ngrisë flamurin e profetit – pas dyzet ditesh fëmijët do të flasin dhe do të ecin; njëqindjeçarët do të drejtohen; gratë do t’i hedhin shamitë dhe ferekhet, çdo gjë do ta ndjekë madhështinë e Muhamedit, të Allahut: do ta mbrojnë Konstantinopojën deri në pikën e fundit të gjakut!

– Kur nuk do të mbetet më asnjë shpirti vetëm që beson në fenë e hollë dhe të pastër të Muhamedit – atëherë Konstantinopojës do të jetë e xhaurit: Allah! – Allah! – Allah!“

Jelena J. Dimitrijeviq LETRAT NGA NISHI për hareme

Jelena J. Dimitrijeviq

LETRAT NGA NISHI për hareme

